30/06/2026

Εκδηλώσεις μνήμης παρουσία Τασούλα στο Δοξάτο

/ Επικαιρότητα

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Αν. Τασούλας επισκέφθηκε το Δοξάτο για να παραστεί στις εκδηλώσεις μνήμης με αφορμή τη συμπλήρωση 113 ετών από το πρώτο Ολοκαύτωμα του 1913.

Ο κ. Τασούλας μετά τη **δοξολογία στον Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου,** προεξάρχοντος του **Μητροπολίτη Δράμας κ. Δωρόθεου**, κατέθεσε στεφάνι στο Ηρώο Πεσόντων και έκανε την ακόλουθη δήλωση:

«Η ελληνικότητα και η ελευθερία της Μακεδονίας σφραγίστηκε από νίκες, θυσίες, αγώνες και βαρύτατα τιμήματα. Αυτό ισχύει κατ' εξοχήν για το μαρτυρικό Δοξάτο της Δράμας, όπου βρισκόμαστε σήμερα.

Στο Δοξάτο της Δράμας, τα απερχόμενα βουλγαρικά στρατεύματα κατοχής επιδόθηκαν σε πρωτοφανείς ωμότητες εναντίον του άμαχου πληθυσμού, μία μόλις

ημέρα πριν ο Ελληνικός Στρατός ελευθερώσει την κωμόπολη. Εξοντώθηκαν με φρικιαστικό και βίαιο τρόπο περισσότεροι από 500 Δοξατινοί. Αυτή τη μνήμη τιμήσαμε σήμερα εδώ, στο Δοξάτο, 113 χρόνια μετά.
Αυτός ο τόπος είναι συνυφασμένος με τη θυσία, το αίμα, την προσφορά και τον άδικο διωγμό. Το έπαθλο όμως, όλης αυτής της δραματικής δοκιμασίας είναι η ελευθερία και η ελληνικότητα της Μακεδονίας.

Εκατόν δεκατρία χρόνια μετά, το Δοξάτο αντικρίζει το μέλλον του, έχοντας στέρεη μνήμη του παρελθόντος, χωρίς μνησικακία αλλά και χωρίς να λησμονεί την απίστευτη θυσία των προγόνων του. Το Δοξάτο, πριν από το πρώτο ολοκαύτωμά του – γιατί επακολούθησε και δεύτερο, το φθινόπωρο του 1941 – ήταν μια "μενεξεδένια πολιτεία" όπως θα έλεγε ο Άγγελος Τερζάκης. Ευημερούσε ειρηνικά, με τις πολιτιστικές του δραστηριότητες, την καπνοκαλλιέργεια, τα ωραία του σπίτια και τους καλόγουστους δρόμους. Αυτά καταστράφηκαν ολοσχερώς στις 30 Ιουνίου του 1913.

Το Δοξάτο όμως, ξαναχτίστηκε. Καταστράφηκε ξανά το 1941 από τους ίδιους κατακτητές, από τους Βούλγαρους. Αλλά το πείσμα της δημιουργίας, το πείσμα της ανάστασης, το πείσμα της ζωής έναντι του θανάτου επικράτησε.

Σήμερα, λοιπόν, η Ελλάδα, η Δράμα, το Δοξάτο αντικρίζουν το μέλλον με αισιοδοξία. Γιατί αυτό το μέλλον έχει βαθιές ρίζες. Ρίζες πόνου, νίκης και αγώνων. Αυτόν τον πόνο, αυτές τις νίκες, αυτούς τους αγώνες, αυτούς τους ανθρώπους

που τα βίωσαν αυτά, τιμήσαμε σήμερα εδώ, στο Δοξάτο».

Ακολούθησε η μεταφορά του ιερού κειμηλίου του Πολεμικού Σταυρού Α’ τάξης στο δημαρχείο Δοξάτου.

INFOUSERS